

Forst. t. L. om det offentlige Fattigvæsen.

§ 48.

Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kapitel I) ere pligtige til at forsørge den, der udenfor sit Forsørgelseshjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog den Kommune, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til den Kommune, hvori han er forsørgelsesberettiget, og denne vil derefter have at søge Erstatning hos Vedkommende.

§ 49.

Naar en Trængende har nydt Understøttelse udenfor den Kommune, som vil have endelig at afholde Udgifterne ved hans Forsørgelse, kan det, saalænge denne endnu ikke er udfunden, ved et Paalæg af Fattigbestyrelsen i den Kommune, hvori han har nydt Understøttelse, forbydes ham at forlade samme uden dertil erhvervet Samtykke, ligesom ogsaa at skifte Opholdssted indenfor Kommunens Grændser uden at underrette Fattigbestyrelsen om Flytningen.

Paalæget skal for at medføre den i § 40 ommeldte Virkning for den Paagjældende være denne forkyndt vidnefast eller til vedkommende Forhandlingsprotokol.

§ 50.

Naar der ikke paa anden Maade kan tilveiebringes Bevis for de faktiske Omstændigheder, hvorpaa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Trængendes Forsørgelsessted beror, bliver den Paagjældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt samt saa fuldstændigt og nøiagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som sætte Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken iøvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud.

§ 51.

Saa vel Opholds- som Forsørgelseskommunen have lige Afgang til at fordre den, der modtager Fattigunderstøttelse, hjemsendt til sidstnævnte Kommune.

Hjemsendelse til Forsørgelseskommunen maa dog ikkun iværksættes, naar den ydede Understøttelse er af en saadan Beskaffenhed, at den kan fordres refunderet (jfr. § 43), og der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at Understøttelsen vil blive vedvarende for et længere Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den Trængendes Evne til gennem selvstændigt Erhverv at frigjøre sig for Fattigvæsenets Forsørg, hvorefter nærmere bestemmes Følgende:

- a) Har den Trængende været straffet i Løbet af det sidste Aar for Løsgængeri eller Betleri, er enhver til ham ydet Understøttelse, Sygehjælp derunder medregnet, tilstræffelig til at begrunde hans Hjemsendelse.
- b) Sygehjælp, der ydes til den med Manden samlevende Hustru eller til deres Børn under 18 Aar, kan ikke begrunde Hjemsendelse. Iøvrigt skal Sygehjælp saavel som den Understøttelse, der i Tilfælde af Familieforsørgerens Sygdom ydes til hans eller hans Families Underhold under Sygdommen, ikkun kunne komme i Betragtning til at begrunde Hjemsendelse, naar Sygehjælpen har vedvaret i et Tidsrum af mindst 6 Maaneder.
- c) For enlig stillede Personer uden fast Erhverv skal det være tilstræffeligt til at begrunde Hjemsendelse, at den Paagjældende har modtaget vedvarende Understøttelse til